

Інформаційно-комунікаційні технології в освіті

УДК 378:373.3.091.12.011.3–051]:004(410)(043.5)

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.17843980>

Застосування цифрових платформ та онлайн-ресурсів для інтенсифікації навчання іншомовних термінів здобувачів освіти засобами країнознавства

Гарапко В. І.

Кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри англійської мови,
літератури з методиками навчання

Мукачівський державний університет

Мукачево, Закарпатська обл., Ужгородська 26, 89600, Україна

<https://orcid.org/0000-0001-7171-8448>

Липчанко-Ковачик О. В.

Кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри англійської мови,
літератури з методиками навчання

Мукачівський державний університет

Мукачево, Закарпатська обл., Ужгородська 26, 89600, Україна

ORCID ID <https://orcid.org/0000-0003-3419-1717>

Йовдій В. Я.

Старший викладач кафедри романських мов та зарубіжної літератури

ДВНЗ «Ужгородський державний університет»

м.Ужгород, Закарпатська обл.Україна

ORCID ID <https://0000-0002-8871-4627>

Гарапко М. С.

здобувач 2 курсу Гуманітарного факультету

Мукачівський державний університет

Мукачево, Закарпатська обл., Ужгородська 26, 89600, Україна

ORCID ID <https://orcid.org/0009-0008-5034-7922>

Прийнято: 14.11.2025 | Опубліковано: 30.11.2025

***Анотація.** Мета статті – дослідження ефективності та можливостей застосування цифрових платформ й онлайн-ресурсів для інтенсифікації навчання іноземних термінів здобувачів освіти через цілеспрямовану інтеграцію країнознавчого та соціокультурного контенту. Актуальність роботи зумовлена необхідністю забезпечення гнучкого, доступного та якісного освітнього процесу в умовах швидкої диджиталізації та викликів сьогодення.*

***Методи.** Дослідження ґрунтується на аналізі та синтезі педагогічних практик, що стосуються використання інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ), модульних навчальних середовищ (LMS, MOOC) та інтерактивних сервісів (Quizlet, LearningApps, Genially, Padlet, Google-інструменти). Особливу увагу приділено методикам, що забезпечують персоналізацію та активізують усі канали сприйняття інформації (мультисенсорне навчання, аудіокниги). Для ефективного засвоєння термінології використовується метод дрилінгу (систематичного повторення) у поєднанні з практичним застосуванням мови в автентичному соціокультурному середовищі. Інтеграція країнознавчого матеріалу реалізується через проєктний метод, вебквести, роботу з автентичними медіа та використання інструментів для віртуальних екскурсій/музеїв, що є дієвою формою ознайомлення з традиціями, культурою та звичаями народу.*

Результати. Встановлено, що використання цифрових платформ значно підвищує мотивацію здобувачів освіти та сприяє формуванню лінгвістичної й комунікативної компетенцій. Інтеграція краєзнавчих матеріалів виступає як потужний контекстуалізуючий засіб, який допомагає подолати психологічний бар'єр у вивченні іноземної мови та інтенсифікує засвоєння термінології завдяки її зануренню у реальний культурний контекст. Це сприяє розширенню світогляду та цілеспрямованому формуванню лінгвокультурологічної компетентності. Застосування онлайн-ресурсів також розвиває інформаційно-цифрову компетентність і критичне мислення, необхідні для аналізу й синтезу великих обсягів даних.

Висновки. Цифрова трансформація є необхідною умовою для забезпечення якісного та конкурентоспроможного навчання, що відповідає концепції *Education 3.0*. Поєднання функціоналу цифрових платформ з насиченим національним та краєзнавчим контентом дозволяє перетворити процес вивчення термінології на активну, дослідницьку діяльність, що зміцнює соціокультурну компетенцію та національну ідентичність. Подальші дослідження мають бути зосереджені на потенціалі імерсивних технологій (VR/AR) та штучного інтелекту для створення автентичних цифрових можливостей мовної взаємодії.

Ключові слова: диджиталізація, онлайн-навчання, індивідуалізація, соціокультурний контекст, комунікативна компетентність, ІКТ, автентичний контент, лінгвокультурологічна компетентність.

**The Application of Digital Platforms and Online Resources for the
Intensification of Foreign Language Terminology Acquisition by Students Using
Country Studies Tools**

Наранко В. І.

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the
Department of English Language, Literature and Teaching Methods
Mukachevo State University
Mukachevo, Zakarpattia Oblast, Uzhgorodska 26, 89600, Ukraine
<https://orcid.org/0000-0001-7171-8448>

Лыпчанко-Ковачык О. В.

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the
Department of English Language, Literature and Teaching Methods
Mukachevo State University
Mukachevo, Zakarpattia Oblast, Uzhgorodska 26, 89600, Ukraine
ORCID ID <https://orcid.org/0000-0003-3419-1717>

Ювдий В. Я.

Senior Lecturer, Department of Romance Languages and Foreign Literature
State Educational Institution "Uzhgorod State University"
Uzhgorod, Zakarpattia Oblast, Ukraine
ORCID ID <https://orcid.org/0000-0002-8871-4627>

Наранко М.С.

2nd year student, Faculty of Humanities
Mukachevo State University
Mukachevo, Zakarpattia Oblast, Uzhgorodska 26, 89600, Ukraine
ORCID ID <https://orcid.org/0009-0008-5034-7922>

Abstract. Aim. *This article aims to investigate the efficacy and potential of applying digital platforms and online resources for the intensification of foreign language terminology acquisition by students through the targeted integration of country studies (sociocultural content). The study's relevance is dictated by the challenges of globalization, the rapid and continuous digitalization of education, and the strategic necessity of adopting distance learning models due to contemporary global challenges.*

Methods. *The methodological framework relies on analyzing and synthesizing scholarly works concerning the implementation of Information and Communication Technologies (ICT) within modern hybrid and distance educational environments. It explores the didactic utility of learning management systems (LMS), massive open online courses (MOOCs), and interactive services (e.g., Quizlet, LearningApps, Genially). Core organizational principles include individualization and flexibility to address diverse student needs. For effective terminology assimilation, the process combines systematic drilling (repetition necessary for the automation of linguistic structures) with the presentation of authentic, contextualized materials. The integration of country-specific content is realized through active methods such as project work, web quests, analysis of native media, and the utilization of tools for virtual excursions/museums, thereby enriching cultural knowledge.*

Results. *The utilization of digital platforms and online resources is an indispensable mechanism for enhancing student motivation and efficiently fostering linguistic and communicative competencies. The purposeful inclusion of country studies content acts as a vital contextualizing instrument, which deepens the understanding and long-term retention of specialized terminology by embedding it within a genuine cultural framework. This integrated approach supports the comprehensive development of the students' worldview and the effective formation of socio-cultural and linguo-cultural competence. Furthermore, working with diverse*

digital sources cultivates information-digital literacy and the critical thinking required for analyzing and synthesizing large volumes of authentic data.

Conclusions. *Digital transformation and the integration of online learning tools with contextualized socio-cultural content are crucial for modern education, aligning pedagogical strategies with the concept of Education 3.0. This strategic combination significantly intensifies the terminology acquisition process and ensures the preparation of highly competitive specialists. Future research should concentrate on the empirical potential of implementing adaptive learning systems, immersive technologies (VR/AR), and Artificial Intelligence (AI) to create engaging, realistic communicative simulations and highly personalized learning trajectories.*

Key words: *digitalization, online learning, individualization, sociocultural context, communicative competence, ICT, authentic content, linguo-cultural competence.*

Постановка проблеми. Сучасний етап розвитку суспільства характеризується глобалізацією, диджиталізацією та постійними соціально-економічними трансформаціями, що висувають нові, високі вимоги до професійної компетентності здобувачів освіти [1]. У цих умовах володіння іноземними мовами є необхідним для успішного функціонування та забезпечення конкурентоспроможності фахівців у міжнародному середовищі [7].

Кардинальні зміни, спричинені світовою пандемією COVID-19 та повномасштабною військовою агресією в Україні, актуалізували необхідність масового використання технологій дистанційного навчання та цифрових платформ в освітньому процесі [9]. Дистанційна форма навчання вимагає переходу від традиційного інформаційно-виконавського підходу до особистісно орієнтованого та діяльнісного підходів [15], зосереджених на розвитку

критичного мислення, здатності до самоорганізації та самостійного набуття знань [8]

Використання цифрових платформ та онлайн-ресурсів (LMS-систем, MOOC-платформ, інтерактивних додатків) пропонує унікальні можливості для підвищення якості та гнучкості професійної освіти, забезпечуючи індивідуалізацію навчання та доступ до широкого спектру матеріалів [14]. Водночас, однією з ключових і найбільш складних задач у вивченні іноземної мови є інтенсифікація засвоєння термінології, яка має бути не просто запам'ятована, а глибоко інтегрована у комунікативну компетенцію здобувача [12].

Для того, щоб навчання термінів було ефективним і не перетворилося на механічне засвоєння, необхідно забезпечити їхню глибоку контекстуалізацію. Саме тут важливу роль відіграє країнознавчий (соціокультурний) матеріал, який дозволяє зануритися у реальне мовне та культурне середовище [12].

Таким чином, виникає наукова проблема, що полягає у пошуку та теоретичному обґрунтуванні ефективних, технологічно забезпечених шляхів інтенсифікації навчання іншомовних термінів через поєднання дидактичного потенціалу сучасних цифрових платформ із необхідністю поглиблення соціокультурної (країнознавчої) компетенції здобувачів освіти.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання інтеграції інформаційних технологій у навчальний процес є предметом активних досліджень вітчизняних і зарубіжних науковців протягом останніх років. Сучасні дослідження підтверджують, що цифрові технології (ЦТ) та онлайн-ресурси є важливими структурними елементами забезпечення якісної освіти [14].

Ключові роботи та наукові внески (2018–2024 рр.). Про диджиталізацію та нові концепції освіти. Н. Тонконог, А. Черепинська, Т. Лисенко (2021) стверджують, що використання сучасних ЦТ під час дистанційного навчання

іноземних мов є необхідністю для успішного впровадження концепції Education for sustainable development. Вони також проаналізували основні види ЦТ, включаючи модульні навчальні середовища (LMS/LCMS) та MOOC-платформи [16].

Про підвищення якості та індивідуалізацію. А. М. Геревенко, Т. В. Ільїна, Л. А. Ібрагімова (2024) дослідили, як цифрові платформи підвищують якість професійної освіти, наголошуючи на гнучкості, доступності та індивідуальному навчальному досвіді. Вони вказали, що адаптивні технології можуть успішно визначати прогалини в навчанні та пропонувати адаптований контент [4].

Про застосування онлайн-інструментів. О. Кохан, О. Магден, Н. Михайлова (2024) проаналізували сучасні інноваційні технології викладання іноземної мови у закладах вищої освіти (ЗВО)[9]. Л. Мороз, В. Ковалюк та І. Масло (2023) досліджували використання мобільних додатків для вивчення мов та розширення словникового запасу[10].

Про розвиток критичного мислення та інтерактивність. Л. Мерта, Н. Ратмінінгсіх та І. Будасі виявили, що онлайн-інструменти, такі як Youtube, Toondoo, E-book, ефективно стимулювали критичне мислення здобувачів [3]. Л. Доложевська (2024) підкреслила, що вибір програм для вивчення мови має відповідати індивідуальним потребам та стилю навчання [5].

Про методи засвоєння матеріалу. Дослідники рекомендують використовувати мультисенсорне навчання та аудіокниги, завдяки чому матеріал краще засвоюється [2;3;6]. І. Г. Блощинський (2017) вивчав використання спеціалізованого додатку Anki для самостійної підготовки [3].

Про комунікативну компетентність і дрилінг. У роботах Т. Коваль, І. Козка, О. Просяник та інших вчених було наголошено на розвитку комунікативних здібностей [7;8]. Хоча комунікативний підхід є домінуючим, систематичне повторення (дрилінг) залишається важливою складовою для

автоматизації мовних конструкцій і повинно поєднуватися з комунікативними вправами [2;3;9].

Про соціокультурний та країнознавчий контекст. О. П. Єрмакова наголошує, що література та загальнокультурні знання є основою для неперервної освіти [7]. Лінгвокультурологічна компетентність реалізується у знанні матеріальної та духовної культури, традицій, і умінні використовувати ці культурні знання в професійній діяльності [11]. А. М. Петрашевська зазначає про доцільність використання місцевого краєзнавчого матеріалу на уроках мови для розвитку мовленнєвих навичок [14].

На основі результатів попередніх досліджень можемо стверджувати, що цифрові платформи є оптимальним середовищем для реалізації індивідуалізованого та діяльнісного підходів, які є необхідними для якісної освіти[14].

Для ефективного запам'ятовування (інтенсифікації) слід застосовувати мультисенсорні методи та інтерактивні інструменти (LearningApps, Quizlet) [12]. Навчання іноземної мови має бути спрямоване на формування комунікативної компетентності [14], що вимагає вбудовування вивчення термінів у реалістичний контекст [5].

Попри значний доробок, особливо щодо впровадження дистанційного навчання та загального формування комунікативних навичок, залишаються невирішені питання, які створюють прогалини для подальшого дослідження. По-перше, маємо згадати недостатню систематизацію використання термінів краєзнавства у педагогічній освіті. Існує усвідомлення важливості соціокультурного контексту [13], однак у доступних працях недостатньо уваги приділено саме практичному механізму використання цифрових краєзнавчих/автентичних матеріалів (вебквестів, віртуальних музеїв, локальних медіа) для прискореного та поглибленого засвоєння *іншомовної термінології* (як елемента спеціалізованого знання, а не загальної лексики)[14].

По-друге, акцент в основному зводиться на впровадженні загальних ІКТ-навичкок. Більшість досліджень фокусується на загальних питаннях використання ЦТ (наприклад, для розвитку критичного мислення або загального спілкування) [3], але існує потреба у вивченні, як саме ці технології можуть бути оптимізовані для навчання складної, специфічної іншомовної термінології у контексті, що не є рідним для студента.

Третім є визнання потреби проведення комплексних довготривалих досліджень. Хоча переваги цифрових платформ доведені, існує занепокоєння щодо якості та довгострокового впливу цих технологій на професійний розвиток[7]. Необхідні конкретні практичні рекомендації, які б усунули ці недоліки та забезпечили якість освітніх послуг [9].

Не менш вагомим є питання поєднання дрилінгу та контексту. Необхідно знайти оптимальний баланс між необхідним для засвоєння термінів систематичним повторенням (дрилінгом) та комунікативно-орієнтованим застосуванням [8], використовуючи гнучкість цифрового середовища для насичення цього процесу країнознавчими реаліями.

Отже, можемо стверджувати, що наше дослідження є важливим, оскільки воно заповнює нішу між методологією цифрового навчання та лінгвокультурною контекстуалізацією. Визначення та обґрунтування ефективної моделі використання ЦТ для інтенсифікації навчання іншомовних термінів через краєзнавство дозволить розробити практично значущі інноваційні методики, адаптовані до викликів сучасної освіти [5]; забезпечити глибоке засвоєння термінології завдяки її інтеграції в автентичний культурний контекст, підвищуючи таким чином лінгвокультурологічну компетентність здобувачів та сприяти підготовці висококваліфікованих фахівців, здатних до продуктивної міжкультурної комунікації та саморозвитку в умовах глобалізованого ринку праці.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми.

Незважаючи на значний науковий доробок у сфері застосування цифрових технологій та інноваційних методів навчання, що висвітлено у працях вітчизняних та зарубіжних дослідників, залишається низка невирішених аспектів загальної проблеми, які потребують додаткового дослідження, особливо у контексті навчання іншомовної термінології та соціокультурної інтеграції:

1. Недостатня увага до інтеграції краєзнавчого матеріалу для термінології. Хоча дослідники наголошують на необхідності зміцнення культурних знань та використання автентичних навчальних матеріалів для підвищення мотивації та розвитку комунікативної компетенції, у наукових роботах недостатньо систематизовано саме практичні механізми використання цифрових краєзнавчих/соціокультурних матеріалів (наприклад, віртуальних екскурсій, локальних медіа) для інтенсифікації та поглибленого засвоєння специфічної іншомовної термінології. А. М. Петрашевська зазначає про доцільність використання місцевого (краєзнавчого) матеріалу на уроках мови, але це питання вимагає деталізації у контексті інтенсифікації термінології [14].
2. Відсутність балансу між дрилінгом (систематичним повторенням) та контекстуалізацією. Вивчення мови вимагає як розвитку вмінь ефективно використовувати її в реальних ситуаціях спілкування (комунікативний підхід), так і систематичного повторення для автоматизації мовних конструкцій, що сприяє плавності мовлення. Невирішеною є проблема створення оптимальної методичної моделі в онлайн-середовищі, яка б ефективно поєднувала необхідний для швидкого засвоєння термінів дрилінг із соціокультурно насиченим, країнознавчо орієнтованим комунікативним контекстом [5; 6; 13;14] .

3. Виклики когнітивного навантаження та адаптивності. Онлайн-навчання, хоча і є гнучким, може створювати виклики у вигляді когнітивного навантаження через надмір інформації або складність завдань. Існує потреба у розробці адаптивних технологій навчання, які б могли персоналізувати подачу термінологічного та краєзнавчого контенту, мінімізуючи когнітивний дискомфорт та враховуючи індивідуальні потреби студента, що є ключовим для інтенсифікації навчання [10;16].
4. Проблема контролю та об'єктивності оцінювання в дистанційному середовищі. Наявні методи оцінювання в дистанційному форматі (тести, завдання) часто не можуть забезпечити об'єктивність перевірки знань та є вразливими до академічної недобросовісності. Це створює прогалину у визначенні реальної ефективності інтенсифікації засвоєння термінів. Необхідний пошук альтернативних методів оцінювання, які б ґрунтувалися на творчих завданнях (як-от візуально-поетичні колажі чи відеоесе) та відображали застосування термінології у країнознавчому контексті [2;17].

Формулювання цілей статті (постановка завдання). З огляду на актуальність порушеної проблеми та виявлені невирішені аспекти, мета статті полягає в дослідженні можливостей застосування цифрових платформ та онлайн-ресурсів для інтенсифікації навчання іншомовних термінів здобувачів освіти шляхом ефективною інтеграції країнознавчого та автентичного культурного контенту.

Для досягнення поставленої мети визначено наступні завдання (цілі) дослідження:

1. Визначити особливості та переваги використання цифрових технологій для індивідуалізації, мотивації та забезпечення мультисенсорного сприйняття навчального матеріалу.

2. Обґрунтувати методичні підходи до інтеграції країнознавчого та автентичного соціокультурного контенту в електронне навчальне середовище для забезпечення глибокої контекстуалізації та засвоєння іншомовної термінології.
3. Встановити, як використання цифрових платформ із країнознавчим компонентом сприяє формуванню у здобувачів освіти комунікативної, соціокультурної та інформаційно-цифрової компетентності.

Виконання цих завдань дозволить обґрунтувати важливість обраного напрямку дослідження, підкреслити новий внесок у методику викладання іноземних мов та забезпечити контекст для подальших роздумів та висновків щодо модернізації освітнього процесу в умовах диджиталізації.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сучасна освітня галузь, особливо в умовах воєнного стану, глобалізації, та викликів, спричинених пандемією, вимагає від педагогів не лише високого професіоналізму, але й оволодіння сучасними технологіями навчання. Цифрові платформи та онлайн-ресурси виступають ключовим інструментом для забезпечення якісного освітнього процесу та його інтенсифікації [1;2].

Впровадження інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) сприяє оптимізації форм навчання, а також забезпечує перехід від принципу «передача знань» до «навчання жити», виховуючи у здобувачів потребу в постійному навчанні [11, с.49-51].

Ключовими перевагами застосування цифрових платформ є перш за все індивідуалізація та диференціація. Гнучкість комп'ютерних технологій дозволяє враховувати не лише рівень підготовки, а й індивідуальні психологічні характеристики учнів. Сучасні технології дають змогу повністю адаптувати зміст, методи і темпи навчальної діяльності здобувача до його особливостей. Дистанційне навчання, зокрема, розглядається як форма, найбільш пристосована для впровадження індивідуалізованого підходу.

Використання комп'ютера дозволяє зробити процес навчання мобільним, диференційованим та індивідуальним [17,с.423-431].

Наступним ключовим аспектом є мультисенсорне сприйняття та підвищення мотивації. Мультимедійні технології гармонійно інтегрують різні види інформації, забезпечуючи активність усіх каналів сприйняття інформації. Дослідники пропонують використовувати мультисенсорне навчання та аудіокниги, завдяки яким матеріал краще засвоюється та сприймається. Сучасні здобувачі освіти, звані «поколінням Z», інтуїтивно розуміють правила користування мультимедійними ресурсами, і інтерактивний контент перетворює навчання на цікавий та пізнавальний процес, підвищуючи зацікавленість [4].

Адаптивність та зворотний зв'язок є вагомими елементами навчального процесу, особливо в умовах сьогодення. Цифрові платформи, особливо ті, що інтегрують елементи штучного інтелекту, мають потенціал для персоналізації навчального процесу, адаптуючи контент до унікальних вимог кожного студента. Вони дозволяють оперативно відстежувати прогрес та надавати миттєвий зворотний зв'язок [10, с.418-430].

Теоретичне обґрунтування інтенсифікації країнознавчої термінології включає в себе симбіоз дрилінгу та комунікативного підходу. Адже, мета навчання іноземних мов спрямована на формування іншомовної комунікативної компетенції [7, с.69-72]. Це вимагає розвитку не лише теоретичних знань, але й мовленнєвих навичок і вмінь.

Ключова гіпотеза нашого дослідження полягає в тому, що інтенсифікація засвоєння іншомовних термінів досягається шляхом збалансованого поєднання систематичного повторення (дрилінгу) та комунікативного використання мови у реальному контексті, що оптимально реалізується в цифровому середовищі.

Надамо обґрунтування дрилінгу (систематичного повторення) та комунікативного підходу й контекстуалізації термінів країнознавства як засобів формування фахових компетентностей здобувачів:

- Дрилінг (або систематичне повторення фраз і речень) набуває особливого значення, оскільки дозволяє студентам автоматизувати використання мовних конструкцій [1].
- Автоматизація сприяє плавності мовлення та зменшенню когнітивного навантаження під час безпосереднього спілкування [9, с.164-168].
- Онлайн-ресурси, як-от спеціалізовані додатки (наприклад, Anki) та мнемонічні пристрої, дають змогу студентам краще запам'ятовувати навчальний матеріал і є ідеальним середовищем для цього систематичного, але персоналізованого навчання [3, с.49-58].

Проте, науковці підкреслюють, що дрилінг повинен поєднуватися з комунікативними вправами [8, с.128-132]. Надамо обґрунтування комунікативного підходу та контекстуалізації:

- Комунікативний підхід наголошує на важливості здатності використовувати мову в конкретних контекстах, виходячи з мети спілкування, а не лише на засвоєнні граматики та словникового запасу [5].
- Вивчення іноземної мови не обмежується лише заняттями з підручником; воно має бути інтерактивним, інноваційним і захоплюючим [9, с.164-168].
- Цифрові платформи створюють автентичні цифрові можливості мовної взаємодії між студентами та дають змогу імітувати реальні ситуації спілкування [4].

Ефективне засвоєння термінології неможливе без розширення культурних знань та інтеграції лінгвістичних механізмів міжкультурної комунікації [15, с.66-71].

Роль країнознавчого матеріалу важко переоцінити. Адже, краєзнавчий матеріал — це потужна скарбниця, яка допомагає урізноманітнити навчальний матеріал і забезпечити контекстуалізацію термінології. Його використання на уроках сприяє мотивації учнів до вивчення історії та культури рідного краю. Застосування краєзнавства забезпечує глибоке розуміння мови у конкретних соціокультурних контекстах, що необхідно для формування лінгвокультурологічної компетентності (знання культури, традицій, вміння використовувати їх у професійній діяльності) [14,с.360-363]. Метод проєктів, що орієнтований на самостійну діяльність, дозволяє учням засвоїти нові способи людської діяльності у соціокультурному середовищі. Використання автентичних джерел (зокрема, ЗМІ) та інтерактивних завдань (наприклад, вебквестів) на основі краєзнавства сприяє зануренню у реальне мовне середовище, що є критично важливим для засвоєння термінології [6,с.92-94].

Формування ключових компетентностей відбувається шляхом інтеграції цифрових платформ із автентичним країнознавчим контентом у навчальний процес, що є дієвим засобом для розвитку не лише мовних, а й ключових компетентностей XXI століття [7,с.69-72]. Зокрема, інформаційно-цифрова компетентність здобувається шляхом використання цифрових технологій. Учні мають навчитися безпечно користуватися Інтернетом та орієнтуватися у нескінченних потоках інформації [10, с.418-430]. Розвиток критичного мислення відбувається через насиченість сучасного медіапростору, що вимагає формування вмінь критичного осмислення та оцінювання інформації. Онлайн-інструменти, такі як YouTube, Toondoo, E-book, можуть ефективно стимулювати критичне мислення [3,с.49-58]. Критичне мислення передбачає вміння аргументовано висловлювати власну думку, аналізувати і знаходити протиріччя в інформації, а також відрізнити істинне від хибного. Творчість та проєктна діяльність реалізуються через використання дослідницьких та проєктних методів у цифровому середовищі дає змогу розкрити та реалізувати

творчий потенціал особистості, що є необхідним для підготовки інноватора та громадянина [16,с.174-182]. Наприклад, творчі завдання, як-от створення візуально-поетичного колажу або відеоесе, демонструють застосування знань у міждисциплінарній формі.

Інструментарієм та методологією реалізації гіпотези дослідження інтенсифікація може бути використання наступних цифрових інструментів та методів:

1. Навчальні платформи та системи (LMS/MOOC): Вони є базовим середовищем для організації дистанційного навчання та забезпечують доступ до баз знань. Google-сервіси, наприклад, підтримують традиційні форми навчання і є ефективним та гнучким способом задоволення потреб [4].

2. Інтерактивні сервіси для тренування термінології: Застосунки та сервіси (зокрема, Quizlet, LearningApps — за загальними принципами) дозволяють створювати інтерактивний цифровий контент, що мотивує через гру та надає можливість миттєво перевіряти знання [15,с.66-71].

3. Методи інтеграції країнознавства:

-проектний метод. Передбачає розв'язання проблем через самостійні дії учнів [9,с.164-168]. Наприклад, створення учнями проєктів із пошуковим характером на основі краєзнавчої інформації.

-автентичні відеоматеріали. Застосування автентичних відео та аудіоматеріалів (аудіокниг) для ефективного опанування навичок слухання [13].

-інтерактивні методи. Використання інтерактивних плакатів для розвитку творчості або інтерактивних вправ, що сприяють активній взаємодії та комунікації [11,с.49-51]. Застосування інтерактивних методів, як-от рольові ігри, «мозковий штурм», сприяє розвитку критичного мислення.

Проте, незважаючи на значні переваги, перехід до цифрових технологій має певні виклики та труднощі. Зокрема, це:

-Проблема оцінювання та академічної доброчесності [17, с.423-431]. У дистанційних умовах складно точно перевірити, хто саме виконує завдання, і чи не знаходяться правильні відповіді в Інтернеті, що може призвести до зниження рівня засвоєння матеріалу.

-Цифровий розрив і технічне забезпечення [4]. Необхідна наявність доступу до Інтернету і належне технічне забезпечення в усіх учасників освітнього процесу.

-Опір до змін [5]. Існує скептицизм та опір з боку освітян, які звикли до традиційних методів.

-Якість онлайн-освіти [7,с.69-72]. Скептичне ставлення до онлайн-дипломів і сертифікатів вимагає дотримання суворих стандартів акредитації.

Таким чином, реалізація мети дослідження доводить, що цифрові платформи є ідеальним середовищем для інтенсифікації навчання термінології, оскільки вони не лише забезпечують індивідуалізований дрилінг, але й створюють необхідний соціокультурний контекст через інтеграцію країнознавчих та автентичних матеріалів.

Висновки. За результатами проведеного дослідження щодо застосування цифрових платформ та онлайн-ресурсів для інтенсифікації навчання іншомовних термінів здобувачів освіти засобами країнознавства, можна зробити такі узагальнюючі висновки.

На нашу думку, головна мета статті – дослідження можливостей застосування цифрових платформ та онлайн-ресурсів для інтенсифікації навчання іншомовних термінів шляхом ефективної інтеграції країнознавчого контенту – була досягнута. Проаналізовано дидактичний потенціал цифрових платформ. Встановлено, що використання інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) та цифрових платформ є необхідною умовою забезпечення якісної освіти, особливо в умовах дистанційного та змішаного навчання, спричинених зовнішніми викликами. Цифрові платформи забезпечують гнучкість, модульність, доступність та економічність освітнього процесу.

Визначено переваги для інтенсифікації навчання. Цифрові ресурси ефективно сприяють індивідуалізації та диференціації навчального процесу, оскільки дозволяють здобувачам працювати у власному темпі та відповідно до індивідуальних стилів навчання. Інтерактивні та мультимедійні інструменти підвищують мотивацію учнів, оскільки перетворюють навчання на цікавий і пізнавальний процес. Для інтенсивного засвоєння термінології важливе поєднання дрилінгу (систематичного повторення), що автоматизує мовні конструкції, із комунікативними вправами.

Обґрунтовано роль країнознавчого контексту: Інтеграція країнознавчого та автентичного соціокультурного контенту є ключовим методичним підходом, що забезпечує глибоку контекстуалізацію термінів. Це допомагає не лише розширити світогляд і культурні знання, але й формує лінгвокультурологічну компетентність. Навчання мови не обмежується підручником, а має бути інтерактивним та захоплюючим.

Розроблено практичні рекомендації та інструментарій. Для роботи з термінологією рекомендовано використовувати інтерактивні сервіси (наприклад, для тестування та завдань) та автентичні цифрові можливості мовної взаємодії. Країнознавчий компонент реалізується через проєктний метод, використання віртуальних екскурсій та медіаресурсів.

Встановлено вплив на формування компетентностей. Використання цифрових платформ у цьому контексті сприяє розвитку інформаційно-цифрової компетентності та критичного мислення. Учні вчаться орієнтуватися в інформаційному просторі, виокремлювати реальні факти від надуманих, аргументовано висловлювати думку, що є ознаками критичного мислення. Такий підхід готує учнів до життя у багатокультурному, багатоетнічному середовищі.

Хоча дослідження підтвердило ефективність запропонованого підходу, залишилися невирішені частини загальної проблеми, які окреслюють

перспективи подальшого вивчення. Зокрема: якість онлайн-освіти та академічна доброчесність. Подальшого вивчення потребує проблема об'єктивності оцінювання та дотримання академічної доброчесності в умовах дистанційного контролю. Уроки, організовані засобами цифрових технологій, мотивують учнів, але контрольний зріз знань є складним. Як альтернатива, варто продовжувати розробку творчих форм контролю, що вимагають оригінального мислення, наприклад, створення візуально-поетичних колажів чи відеоесе, що унеможливають пряме списування. Довгостроковий вплив та технології майбутнього. Необхідне проведення довготривалих досліджень для оцінки довгострокового впливу цифрових платформ на професійний розвиток. Майбутній розвиток інтерактивних методів навчання тісно пов'язаний з інтеграцією передових технологій, таких як віртуальна і доповнена реальність (VR/AR) та штучний інтелект (ШІ). Ці технології можуть створювати більш автентичні можливості мовної взаємодії та персоналізовані траєкторії навчання. Професійний розвиток педагогів. Успішне впровадження інноваційних методик залежить від високої кваліфікації педагогічних кадрів та їхньої готовності до використання новітніх технологій. Навчальні заклади повинні забезпечувати постійне навчання та підтримку викладачів, щоб вони могли ефективно інтегрувати цифрові платформи у навчальні програми.

Таким чином, цифрові платформи та онлайн-ресурси є потужним важелем модернізації освіти, які, за умови грамотного методичного наповнення краєзнавчим матеріалом, можуть суттєво інтенсифікувати процес засвоєння іншомовної термінології, виховуючи при цьому цілісну, конкурентоздатну та культурно обізнану особистість.

Список використаних джерел

1. Бакум З. П., Пальчикова О. О., Костюк С. С. Навчання іноземних мов : крос-культурний підхід : монографія. Тернопіль: ФОП Осадца Ю. В., 2019. 222 с.
2. Биков В. Ю. Дистанційне навчання в країнах Європи та США і перспективи для України. *Інформаційне забезпечення навчально-виховного процесу: інноваційні засоби і технології : монографія*. Київ : Атіка, 2015. 140 с.
3. Блощинський І. Г. Використання спеціалізованого програмного додатку Anki під час самостійної професійної іншомовної підготовки майбутніх офіцерів-прикордонників до складання державних екзаменів. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2017. Т. 58, № 2. С. 49–58.
4. Геревенко А. М., Ільїна Т. В., Ібрагімова Л. А. Використання цифрових платформ для підвищення якості професійної освіти. *Випуск 31*. 2024. DOI: 10.5281/zenodo.11442893.
5. Деркач А. А., Щербак С. Ф. Педагогічна евристика. Мистецтво оволодіння іноземною мовою. Київ, 2018. 224 с.
6. Долга О. Д. Технологія «Автентичної інтерпретації», як методологія формування культуротвірної, конкурентоспроможної, здатної до самоідентичності особистості. *Матеріали сьомого міжнародного фестивалю педагогічних інновацій*. Т. 2. Черкаси, 2015. С. 92–94.
7. Єрмакова О. П. Формування ключових компетентностей на уроках словесності. *Інноваційні трансформації в сучасній освіті: виклики, реалії, стратегії : зб. матеріалів IV Всеукр. відкр. наук.-практ. онлайн-форуму, Київ, 27 жовт. 2022 р.* Київ : Національний центр «Мала академія наук України», 2022. С. 69–72.

8. Кокоріна Л., Літунова М. Комунікативно спрямовані методи і прийоми навчання граматики англійської мови. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2020. Т. 3, № 27. С. 128–132.
9. Кохан О. М., Магден О. Г., Михайлова Н. О. Сучасні методи та інноваційні технології викладання іноземної мови в закладах вищої освіти. *Випуск 75*. 2024. С. 164–168.
10. Лисенко Т., Мойсеєнко С., Кондрашова А. Роль цифрових платформ у вивченні англійської мови студентами технічних спеціальностей ВНЗ. *Перспективи та інновації науки*. 2022. № 2 (7). С. 418–430. DOI: 10.52058/2786-4952-2022-2(7)-418-430.
11. Мілютіна З. Т. Впровадження інтерактивних технологій навчання на уроках іноземної мови. *Управління школою*. 2015. № 19–21. С. 49–51.
12. Мороз Л., Ковалюк В., Масло І. Використання мобільних додатків у процесі вивчення англійської мови. *Інноватика у вихованні*. 2023. № 17. С. 224–230. URL: <https://doi.org/10.35619/iiv.v1i17.514>.
13. Моцар М. М. Формування полікультурної компетентності майбутніх перекладачів з використанням технологій дистанційного навчання : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04. К., 2018. 318 с.
14. Петрашевська А. М. Цифрові можливості використання краєзнавчого матеріалу на уроках української мови. *Інноваційні трансформації в сучасній освіті: виклики, реалії, стратегії : зб. матеріалів IV Всеукр. відкр. наук.-практ. онлайн-форуму, Київ, 27 жовт. 2022 р.* Київ : Національний центр «Мала академія наук України», 2022. С. 360–363.
15. Савчено О. Цифрові технології в дистанційному навчанні англійської мови студентів ЗВО. *Молодь і ринок*. 2021. № 9 (195). С. 66–71. URL: <http://mir.dspu.edu.ua/article/view/240818/241847>.

- 16.Тонконог Н., Черепинська А., Лисенко Т. Використання сучасних цифрових технологій під час дистанційного навчання іноземних мов. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2021. Вип. 45. Т. 2. С. 174–182.
- 17.Черкашина Т. С. Узагальнення наукових підходів до визначення сутності поняття «дистанційне навчання». *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2022. Вип. 52. Т. 4. С. 423–431.